

Land. Det er berettigede Interesser, som man, naar man vil sammensætte en Bestyrelse eller træffe Bestemmelser om disse Forhold, gjør vel i at tage Hensyn til.

Haffner: Jeg skal blot tillade mig den ene Bemærkning til, hvad den ærede sidste Taler ansørte, forsaavidt han igjen fremdrog Taloustien mellem Kjøbstad og Land, at jeg troer, at det maa være klart, at Landdistricterne ville ved den Sammensætning af Laanebestyrelserne, der er foreslaaet af Udvalget, nemlig at disse skulle bestaae af tvende Medlemmer, valgte af Amtsraadskrebsen, og eet, valgt af Kjøbstæderne, faae en ganske anderledes overveiende Indflydelse paa Afgjørelsen af Laanemidlernes Anbringelse, end de ville faae ved den Sammensætning, som Regjeringen har foreslaaet i Lovudkastet. (Tobiesen: Indrømmet.)

Brinck-Seidelin: Efter den Udtalelse, der nys faldt fra den meget ærede 7de Landstingsmand for 1ste Kreds (David) og tilbeels ogsaa fra den ærede 3die Landstingsmand for 9de Kreds (Mourier-Petersen), maa jeg antage, at den væsentligste Uoverensstemmelse imellem det ærede Udvalg og mig med Hensyn til, hvorvidt en Revision af Restriktet af 1794 og Forordningen af 1827 burde have været optagen i det foreliggende Lovforslag eller ikke, maa søges deri, at, medens det ærede Udvalg har formeent, at i saa Fald samtlige disse minutiøse Bestemmelser i Forordningen af 1827 burde indflyde i det foreliggende Lovforslag, har jeg derimod troet, at der i Lovforslaget kun burde være sat en Grændse for, hvorlangt ned de Umyndiges Midler maae ublaanes, og overhovedet paa hvilke Prioriteter de maae ublaanes, hvorimod alle de øvrige minutiøse Bestemmelser angaaende Taxationsmænds Udnævnelse osv. rettest kunde have fundet deres Plads i den af Laanebestyrelsen og af Overformynderen vedtagne og af Ministeriet approberede Vedtægt. Da imidlertid den ærede Justitsminister jo nu har lovet meget snart at ville

gjøre disse Bestemmelser til Gjenstand for en omfattende Revision, saa er jeg selvfølgelig meget tilfreds hermed og takker ham for den afgivne Erklæring.

Ordføreren: Det er ikke Meget, jeg skal tilføie. Naar den ærede sidste Taler rettede det Spørgsmaal til Udvalget, om man antog, at de ældre Bestemmelser, der gaae ud paa, at de, der have med Bestyrelsen af Umyndiges Midler at gjøre, ikke selv maae sidde inde med dem og heller ikke maae ublaane dem til Beslægtede, vilde komme til Anvendelse paa Laanebestyrelserne efter nærværende Lov, saa kan jeg ikke dertil svare Andet, end at det kan jeg ikke antage, og det allerede af den Grund, at disse Laanebestyrelser jo ikke kunne siges at have en saadan Raadighed over de Umyndiges Midler, at de kunne ublaane dem, men kun have en vis Indflydelse derpaa, idet Kjøbenhavns Overformynder staaer ved Siden af dem med sin Myndighed til at nægte Laanene. Netop denne Omstændighed gjør ogsaa, at det forekommer mig tvivlsomt, om det vil være nødvendigt at træffe saadanne tilfrende Bestemmelser, som den ærede Taler hentydede til, og som ogsaa en anden æret Landstingsmand, nemlig den 5te for 2den Kreds (Haffner), fandt, vilde være ønskelige. Det er naturligtvis en Sag, der efter de ærede Medlemmers Hensigtning skal blive taget under Overveielse af Udvalget. Jeg skal kun, uden dog at udtale nogen bestemt Mening, bemærke, at det forekommer mig, at man kan lægge for stor Vægt paa den Art Bestemmelser, som saaledes gaae ud paa at forhindre Autoriteter fra at begünstige deres Slægtninge. Jeg troer, at der gives saa mangfoldige andre Forhold, end netop Slægtstabsforhold, hvor Partisthed kan gjøre sig gjældende, at, naar man overhovedet vil modarbeide Partisthed, da maa man gjøre det ad andre Veie; at trække et saadant enkelt Forhold frem og tage Bestemmelse i den Henseende kan maaskee have sin Nytte, men jeg troer ikke, man maa overvurdere den. Jeg